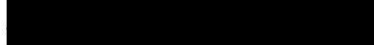

Obdrží do vlastních rukou :

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4, Správa Liberec, Zeyerova 1310, 460 55 Liberec,
k rukám zástupce: advokát JUDr. Jan Vodička, Valdštejnská 381/6, 460 01 Liberec
-
k rukám právního zástupce
adv. Kancelář

ČÍSLO JEDNACÍ

OÚPSŘ 280/2014 – 333

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL

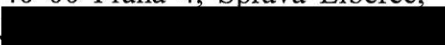
Mgr. Pavel Sláma / 689
pavel.slama@kulk-lbc.cz

LIBEREC

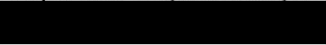
1. září 2014

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004, správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“), přezkoumal na podkladě odvolání subjektu:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4, Správa Liberec, Zeyerova 1310, 460 55 Liberec, odvolání učinil zástupce: advokát

 písemností ze dne 30.6.2014, rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, stavebního úřadu, sp.zn.: MUCL/121659/2013/Pet, č.j.: MUCL/137672/2014 ze dne 19.6.2014 a podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodl takto:

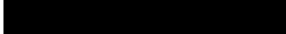
Rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, stavebního úřadu, sp.zn.: MUCL/121659/2013/Pet, č.j.: MUCL/137672/2014 ze dne 19.6.2014, kterým byla zamítnuta žádost subjektu: Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4, Správa Liberec, Zeyerova 1310, 460 55 Liberec, nedatovaná žádost byla doručena Městskému úřadu Česká Lípa dne 18.12.2013, o vyvlastnění vlastnických práv v k.ú.

se ruší

a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění:

Městský úřad Česká Lípa, stavební úřad, (dále jen „vyvlastňovací úřad“), rozhodnutím ze dne 19.6.2014 zamítl žádost subjektu Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4, Správa Liberec, Zeyerova 1310, 460 55 Liberec, o vyvlastnění práv

 Řízení o žádosti probíhalo podle zákona o vyvlastnění (zák.č. 184/2006 Sb.) a podle zák.č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti podal subjekt Ředitelství silnic a dálnic ČR, (dále jen „odvolatel“) odvolání. Odvolání učinil zástupce odvolatele advokát [REDAKCE] písemností ze dne 30.6.2014. Rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 19.6.2014 je hodnoceno jako rozhodnutí přistupující formalisticky k právním normám. Odvolatel poukazuje na to, že s vyvlastňovaným byla vedena četná jednání. Právě z důvodu neúspěšných jednání byla podána žádost o vyvlastnění. Vyvlastňovacím úřadem poukazovaný obsahový nedostatek smluv (absence pasáží ohledně možnosti vrácení vyvlastňovaných nemovitostí) je odvolatelem hodnocen jako nepodstatný. Odvolatel dále vyslovil nesouhlas s názorem vyvlastňovacího úřadu ohledně problematiky opatrování znaleckých posudků pro potřeby vyvlastňovacího úřadu z důvodů v písemnosti ze dne 30.6.2014 uvedených. V závěru odvolání odvolatel navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 19.6.2014 a vrácení věci zpět vyvlastňovacímu úřadu k novému projednání.

Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 16.7.2014 uvědomil účastníky řízení o podaném odvolání a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 10 dnů od doručení písemnosti vyvlastňovacího úřadu. Této možnosti využil zástupce vyvlastňovaného [REDAKCE] písemností ze dne 23.7.2014. Obsah této písemnosti lze shrnout tak, že zástupkyně vyvlastňovaného vyslovila souhlas s rozhodnutím ze dne 19.6.2014 a v návaznosti na to navrhla zamítnutí odvolání.

Vyvlastňovací úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto jej písemností ze dne 18.8.2014 spolu se spisem věci předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Dále bylo zjištěno, že odvolání bylo ve smyslu ust. § 83 správního řádu podáno včas. Proto bylo možné o něm rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláními napadeného rozhodnutí a řízení, jež předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám projednávání věci, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Ze spisu byly zjištěny tyto skutečnosti.

Dne 18.12.2013 byla podána žádost o vyvlastnění (žádost není datována). Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 27.1.2014 vyzval žadatele k doplnění podkladů v termínu do 28.2.2014 a současně na tuto dobu usnesením řízení přerušil. Žadatel doplnil podklady písemností ze dne 4.2.2014. Vyvlastňovací úřad po jejich posouzení dospěl k závěru, že doplnění podkladů nepostačuje k provedení vlastního řízení, a proto žadatele písemností ze dne 13.3.2014 vyzval k doplnění podkladů v termínu do 30.6.2014 a současně usnesením na tuto dobu řízení přerušil. V návaznosti na doplnění podkladů pak vyvlastňovací úřad písemností ze dne 22.4.2014 oznámil účastníkům řízení zahájení řízení a na den 6.6.2014 svolal ústní jednání. Toho dne také jednání proběhlo a byl z něho sepsán protokol. Ze strany zástupkyně vyvlastňovaného byly podány námítky do řízení její samostatnou písemností ze dne 3.6.2014.

Po takto provedeném řízení vyvlastňovací úřad posoudil všechny skutečnosti věci a dospěl k závěru, že žádost o vyvlastnění nesplňuje podmínky stanovené zákonem, a proto dne 19.6.2014 vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání. Jeho obsah,

jakož i další úkony vyvlastňovacího úřadu provedené po doručení odvolání jsou uvedeny v předchozím textu.

Odvolací orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že v postupu vyvlastňovacího úřadu byla zjištěna pochybení, které nebylo možné odstranit v odvolacím řízení, a proto odvolací orgán rozhodnutí ze dne 19.6.2014 zrušil a věc vrátil vyvlastňovacímu úřadu zpět k novému projednání.

K věci samé lze uvést tyto skutečnosti.

Vyvlastňovací řízení probíhá dle pravidel daných zákonem o vyvlastnění (zák.č. 184/2006 Sb.), dále podle zák.č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, kdy v procesních otázkách neřešených těmito zákony se postupuje podle správního řádu (zák. č. 500/2004 Sb.).

V daném případě vyvlastňovací úřad správně vyzval žadatele k doplnění podkladů, kdy je třeba dodat, že účelné bylo i svolání jednání na den 6.6.2014. Jde o to, že ust. § 5 správního řádu obecně nabádá správní orgány, aby se v konkrétním případě pokusil o smírné řešení rozporů mezi účastníky řízení.

Odvolací orgán dále uvádí, že dospěl ve shodě s vyvlastňovacím úřadem k závěru, že nebylo možné vyhovět žádosti o vyvlastnění. Pokud jde o ukončení řízení, odvolací orgán však dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad nezvládl formální stránku vyřízení případu, kdy na místo meritorního rozhodnutí o zamítnutí žádosti měl vydat usnesení o zastavení řízení, čímž by pouze procesně ukončil řízení. V daném případě podle názoru odvolacího orgánu vyvlastňovací úřad zmátla skutečnost, že vyvlastňovací zákon má své speciální ustanovení o zamítnutí žádosti (viz ust. § 24 odst. 1 zákona), což je v praxi poměrně neobvyklé (např. stavební zákon neobsahuje výslovné ustanovení o zamítnutí žádosti o stavební povolení apod.) a dále ve vztahu např. k ust. § 68 odst. 2 správního řádu i nadbytečné. Jde o to, že ust. § 68 odst. 2 správního řádu stanoví, že výrok každého rozhodnutí musí vždy obsahovat „řešení otázky, která je předmětem řízení“, kdy pod tuto formulaci lze nepochybně zahrnout i negativní vyřízení žádosti, tedy její zamítnutí. V návaznosti na to vyvlastňovací úřad opomněl, že je nutné obezřetně posuzovat jak se má řízení ukončit, tedy, zda vydat rozhodnutí o zamítnutí žádosti, nebo vydat usnesení o zastavení řízení.

K nesprávnému postupu vyvlastňovacího úřadu dále přispěla i skutečnost, že ust. § 24 odst. 1 zákona o vyvlastnění stanoví, že se žádost zamítne, jestliže není „prokázáno splnění podmínek“ vyvlastnění - viz ust. § 18 odst. 2 písm. b) zákona, které paušálně odkazuje na ust. § 3 - § 5 zákona. Jde o to, že je třeba objektivně rozlišovat to, co je obsahově věcnou, popř. hmotně právní podmínkou pro vyvlastnění, kdy jejich nesplnění je obecně jedině důvodem pro vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti (a to i např. dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu), od zákonem stanovených obsahových náležitostí písemných podkladů (ust. § 50 správního řádu), tedy „podmínek“ ohledně vlastního obsahu žádosti, popř. dokladů a podkladů k ní přikládaných, jež je žadatel povinen přiložit k žádosti, stejně tak, jako se např. k žádosti o stavební povolení přikládá projekt stavby (ten má textovou část – souhrnná technická zpráva apod. a dále grafickou část - příslušné výkresy atd., viz vyhl. č. 499/2006 Sb.). Má-li konkrétní obsah podkladu zjevné nedostatky po obsahové stránce (z hlediska jejich předepsaných obsahových náležitostí vyplývajících ze zákona), je třeba v případě absence těchto náležitostí tyto nedostatky odstranit. To se provádí tak, že se žadatel vyzve k jejich doplnění – to bylo provedeno výzvou ze dne 27.1.2014 a ze dne 13.3.2014. V rámci toho se současně žadatel poučí na následky jejich nedoplnění, kterým je – a to je důležité - zastavení řízení). Vyvlastňovací úřad v případě obou výzev vyžadoval od žadatele doložení návrhů smluv obsahující pasáž o tom, že vyvlastnění má nárok na vrácení nemovitostí (viz ust. § 3a zák.č. 416/2009 Sb.),

což nebylo splněno. Právním následkem nedoplnění podkladů i přes výzvu správního orgánu je pak pouze usnesení o zastavení řízení dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, v žádném případě to nemůže být rozhodnutí o zamítnutí žádosti. To platilo a platí i v tomto případě, byť to ta možná na první pohled ze zákona o vyvlastnění vypadá opačně, protože zákon o vyvlastnění, jak je výše uvedeno, obsahuje výslovné ustanovení o zamítnutí žádosti, avšak již sám neobsahuje pro tuto situaci ustanovení o zastavení řízení – tam platí odkaz na použití správního řádu (jeho použití vyplývá z ust. § 29 zákona o vyvlastnění). Odvolací orgán pro úplnost k tomu dodává, že absence výše uvedené pasáže ve smlouvách má závažný důsledek, který spočívá v tom, že s ohledem na tento nedostatek nemůže nastoupit právní fikce o tom, že mezi stranami nedošlo k dohodě (pokus o dohodu – tedy o uzavření smlouvy s minimálními náležitostmi podle občanského zákoníku a dále – a to je důležité – podle zákona o vyvlastnění byl neúspěšný), v důsledku čehož pak nelze provést vyvlastňovací řízení.

Zamítnutí žádosti nebylo a není v tomto případě možné, protože absence zákonem stanovených podkladů s předepsanými náležitostmi logicky vylučuje, aby správní orgán mohl dospět k závěru, že byl zjištěn stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti (viz ust. § 3 správního řádu) a v návaznosti na to mohl přistoupit k posouzení věci samé, tedy k posouzení toho, zda jsou splněny hmotně právní podmínky pro vyhovění žádosti, tedy pro její kladné vyřízení. V této souvislosti je třeba odmítnout názor, že takový postup správního orgánu má rysy snahy vyhýbání se rozhodování, protože za situace, kdy nejsou předepsané podklady s předepsaným obsahem k dispozici, objektivně nemá smysl věc posuzovat, natožpak v ní rozhodovat. To však na druhou stranu nebrání, aby se obecně žadatelé dopředu obraceli na správní orgány se žádostmi o stanoviska, informace, vysvětlení ohledně možností, popř. způsobů vyřízení jejich záležitostí (záměrů) apod. cestou např. konzultací se správními orgány (viz např. ust. § 139 správního řádu o předběžné informaci), kdy samozřejmě v rámci pojetí veřejné správy jako veřejné služby není důvodu, aby správní orgány neposkytly žadatelům potřebnou součinnost samozřejmě s ohledem na konkrétní okolnosti konkrétní záležitosti.

Pokud jde o další kroky vyvlastňovacího úřadu po vrácení věci, odvolací orgán uvádí, že z čistě z formálního hlediska by mělo být řízení zastaveno (viz výše). K tomu odvolací orgán dodává, že sám nemohl změnit výrok rozhodnutí z rozhodnutí o zamítnutí žádosti na usnesení o zastavení řízení, protože by tím porušil princip dvojinstančnosti správního rozhodování. V jeho rámci totiž platí, že o všech skutečnostech věci má zásadně rozhodovat správní orgán I. stupně, kdy správnímu orgánu II. stupně náleží toliko přezkoumávat zákonnost a věcnou správnost postupu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nikoliv rozhodovat na místě správního orgánu I. stupně, pop. Za tento správní orgán. Dále odvolací orgán sám nemohl změnit výrok rozhodnutí, protože by tím odvolací orgán odepřel účastníkům řízení právo na podání odvolání proti změně rozhodnutí, neboť obecně platí, že nelze podat odvolání proti rozhodnutí odvolacího orgánu.

V tomto případě však okolnosti věci, jakož i chystané změny v legislativě (novela zák.č. 416/2009 Sb.) komplikují cele projednávání převodu potřebných práv na žadatele. Vyvlastňovací úřad by se tedy měl nejprve dotázat žadatele, zda nevezme svou žádost zpět. V návaznosti na to by se mělo vyčkat, až proběhnou příslušné již avizované změny legislativy (ty mají proběhnout v řádu týdnů). Následně by pak žadatel rozhodl o dalším svém postupu apod. K tomu odvolací orgán současně dodává, že nemůže předjímat další průběh nejen tohoto řízení, ale i celého tohoto případu, jakož i jeho výsledek.

Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Na vědomí:
Městský úřad Česká Lípa, stavební úřad
(vyvlastňovací úřad)
vlastní 3 x